

[Statsministeren]

ne i hjemmet, opgaverne omkring børnene. Jeg tror, at det betyder fantastisk meget med begrebet solidaritet, at mænd viser respekt for kvinders behov for og lyst til uddannelse og karriere på linie med mændene. Kvinderne har altid været hjælpsomme over for mænd, som ønskede karriere, nu må vi prøve at lære også det modsatte, at de mænd, som er så heldige at være forlovet med eller gift med eller bo sammen med kvinder, som ønsker en karriere, er lige så hjælpsomme, for det fordrer lidt afsavn og lidt forståelse. Her er et stykke vej igen, men den unge generation vil være bedre til det end vores generation.

Hr. Arne Melchior kunne godt ønske sig, at der var flere kvinder i Folketinget og ikke mindst flere kvindelige ministre. Det er et ønske, jeg gerne slutter mig til. I den årrække, jeg har haft opgaven som regeringschef, har der heldigvis været en række dygtige kvinder i mine regeringer, men jeg så også gerne, at det blev flere endnu, det tror jeg også fremtiden vil vise os sker.

Jeg kan måske til gengæld fremhæve, at i mine snart ret mange regeringsår har vi set en klar tendens til at udnævne væsentlig flere kvindelige ledere i dansk administration på temmelig fremtrædende poster. Der er en variation fra ministerium til ministerium, og bag det ligger sikkert også nogle gamle kønsrollemønstre og traditioner. Hvis jeg måtte pege på et ministerium, som udpræget har fået mange kvindelige ledere på høje poster i de senere år, vil jeg pege på Undervisningsministeriet, det er såmænd lige ved, at det er kvindedomineret, men det har jo også sin berettigelse. Der er virkelig sket en udvikling her, men vi skal videre endnu.

Jeg vil undlade at kommentere de mange spændende indlæg. Indlæggen i formiddagens debat har været både filosofiske og generelle, og begge dele synes jeg vi har haft udbytte af.

Jeg slutter med at anbefale den dagsorden, som er foreslået. Jeg tror, det ville være gavnligt som et udtryk for bred enighed om målsætningerne i Folketinget, hvis den kunne blive stemt hjem med tilslutning af så mange som muligt.

Helle Degn (S):

Jeg vil gerne takke for statsministerens besvarelse både af rapporten og debatten i dag. Det var en tale, om hvilken jeg tror mange kvin-

der vil sige: Den var ikke så ringe endda. Det er en stor ros i det danske samfund og ikke mindst fra de kvindelige medlemmer af det danske Folketing.

Arbejdet fortsættes, det er en proces, som statsministeren siger, og det er vi meget enige i. Pejlemærker er, hvad vi har ønsket os at få, og det er, hvad der er nogle af i rapporten, men vi synes nok, der burde være flere. Debatten viser partiernes ønsker og signaler, og i disse politisk turbulente tider er det nok så vigtigt at notere sig de enkelte signaler, som kommer fra de enkelte politiske partier.

Et nøgleord er fleksibilitet, men her skal kvinder, som vi også har noteret os det, skærpe opmærksomheden og kræve, at flekstid og retligheder skal knyttes helt tæt sammen, for at kvinderne nu ikke atter sættes bagud med hensyn til anciennitet, efteruddannelse, pension og offentlige ydelser. Her skal vi trække på det, statsministeren så flot var inde på, mænds solidaritet med kvinder. Her kommer det til at stå sin prøve, og det vil vi følge meget nøje.

Flere ordførere har nævnt, at der i ligestillingslovgivningen er en generel handlepligt for offentlige myndigheder, som yderligere bør indskærpes dem, måske ved særskilt initiativ, det ved jeg ikke, men i hvert tilfælde ved enhver given lejlighed.

Fleksibilitet skal gælde lige for kvinder og mænd, er der flere ordførere, der har været inde på. Jeg synes, det er meget vigtigt at hæfte sig ved, at også statsministeren i sin svartale siger, at nu handler det om, at den fleksibilitet, vi får skabt, bliver skabt sådan, at den også er brugbar for mænd, ellers skævvrider vi bare med nogle nye instrumenter.

Kommunernes Landsforenings aktiviteter må gå videre end bare til at udgive bladet Lige På. Med den decentralisering, Folketinget foretager netop i disse år, påhviler der netop Kommunernes Landsforening og Amdsrådsforeningen et ekstra ansvar. Derfor efterlyser Folketinget i debatten – det har jeg hørt fra alle ordførerne – flere initiativer fra Kommunernes Landsforening. Der blev faktisk også sagt: Pas nu på de lønpuljer. Det vil vi også herindefra følge meget nøje.

Handlingsplanarbejdet er som et skib, der er blevet sat i vandet. Det store hav af problemer kræver pejlemærker. Folketinget har i dag med stor politisk bredde givet det gode skib vind i sejlene i 1990'erne.